

Gospodina: on liječi one koji su srca skršena!

Hvalite Gospodina jer je dobar,
pjevajte Bogu našem jer je sladak;
svake hvale on je dostojan!
Gospodin gradi Jeruzalem,
sabire raspršene Izraelce.

On liječi one koji su srca skršena
i povija rane njihove.
On određuje broj zvijezda,
svaku njezinim imenom naziva.

Velik je naš Gospodin i svesilan,
nema mjere mudrosti njegovoj.
Gospodin pridiže ponizne,
zlotvore do zemlje snizuje.

Ps 147,1-6

Tjedni kalendar *veljača*

- P 6. Pavao Miki, Petar K. Doroteja, Dorica
- U 7. Julijana, Maksim, Bl. Pio IX. Papa, Rikard, Držislav
- S 8. Jeronim, Jerko, Jozefina, Mladen
- Č 9. Apolonija, Sunčana, Zora, Skolastika, Sabina
- P 10. Bl. Alojzije Stepinac, Vjeko, Vjekoslav, Lojzika, Ina, Hugo
- S 11. GOSPA LURDSKA, Dan bolesnih, Mirjana, Marija
- N 12. 6. kroz godinu, Damijan, Zvonimir, Zvonko, Eulalija

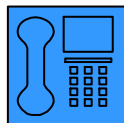
PROMIŠLJANJE

“Svi te traže!”

Isus želi reći svima nama, tebi i meni, na kraju svega susret s Ocem, našim Bogom, je najvažniji. S njim trebamo početi i završiti svoj dan, svoje poslove i svoje planove. Smisao našega života je u Bogu. Sve nas od njega može udaljiti: naši poslovi i brige, naše bolesti i problemi. Ali sve nas također može i k njemu približiti. Jedno je sigurno, u svom danu trebamo imati trenutaka tišine, molitve i susreta s Bogom. Bez toga naš dan je siromašan i oskudan. Pretvara se u bezglavu jurnjavu i kaotični aktivizam.

Gospodine, hvala što mogu zajedno s tobom provesti koji trenutak tišine u svojem domu. To mi daje snagu. Tražim te poput ljudi onoga jutra u Kafarnaumu. Želim samo s tobom biti. Tebi iznosim svoju tužaljku otkrivam svoje rane. Utješi me i izliječi. AMEN!

(Preuzeo s www.jelkovec.zupa.hr/)

Uredili:

Policijski kapelan vlč. David Klarić
(dklarić6@mup.hr)

099 24 59 276 (85 855)

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

POLICIJSKA KAPELANIJA

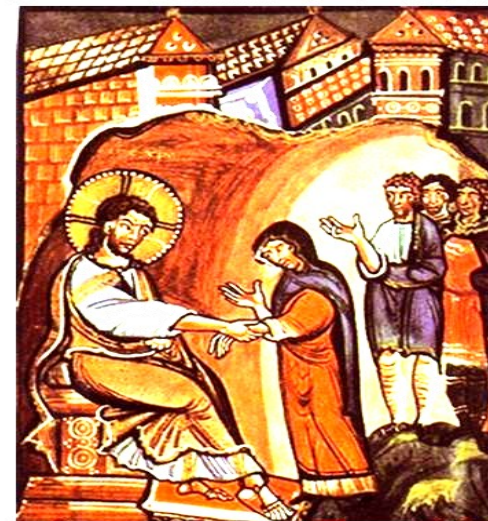

**“MAJKE BOŽJE
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20**

Godina 2 • broj 7 • 2012. godina

5. nedjelja kroz godinu

5. veljače 2012.

Ozdravio je mnoge koje su mučile razne bolesti.
Mk 1, 29-39

zagrebacka.policija.hr

Evangelje: Mk 1, 29-39

U ono vrijeme: Pošto Isus izađe iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im. Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagrnuo k vratima. I on ozdravi bolesnike – a bijahu mnogi i razne im bolesti – i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali. Rano ujutro, još za mraka, ustane, izađe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nađoše, rekoše mu: “Svi te traže.” Kaže im: “Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao.” I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio.

Bolest i grijeh

“Tko li sagriješi on ili njegovi roditelji, da se slijep rodio?”, pitaju učenici Isusa (Iv 9, 2). Postavlja se pitanje i traži se odgovor: ima li trpljenje svoj izvor u grijehu? Je li nužno povezano trpljenje i grijeh? Isus ne prihvaća taj način gledanja, da je bolest posljedica grijeha. Prilazi čovjeku u njegovoj fizičkoj i duhovnoj stvarnosti, u njegovoj zbilji trpljenja i grijeha. Na oboje proteže svoju iscjeliteljsku moć.

Prvo čitanje donosi nam odlomak iz Jobove knjige koja govori o patnji. U današnjem čitanju govori o različitim oblicima fizičkog i duhovnog trpljenja koji zahvaćaju ljudski život. Slika vojničkog života govori kako je to mučan posao, vrlo težak i neugodan napor života. Toliko je to prisutno u ljudskom životu da nam onemogućuje da se odmorimo i ne dopušta da mirujemo.

Slika čunka pokazuje na prolaznost života: brzo radi i ubrzo nestane svake niti. Trpimo zbog nedovršenosti u kojoj nas stavlja život. Žudimo za srećom kojoj se nadamo i koju naslućujemo, a koja nam se izmiče iz ruku.

Biblija ne prekriva zbilju ljudskih boli. Možda nikad iz ljudskih usta nije izašlo nešto ogorčenije od Jobovih riječi: “O ne bilo dana kad sam se rodio i noći što javi: ‘Začeo se dječak!’” (Job 3, 3) Job tvrdi činjenicu: I nevin čovjek trpi (16:16-17)

Kršćanstvo nije sredstvo za ublaženje boli, čak ne donosi ni opravdanje boli. Trpljenje je stvarnost. I kršćanin s njim suočen ponaša se poput Isusa: svjestan je da grijeh i trpljenje postoje, te nastoji da spašava i od grijeha i da ublažava trpljenje.

Pavao (2. čit.) govori o obvezi propovijedanja. Nije to stvar vlastite pobude, niti hvastanja, nego obaveza, dužnost. “Jao meni, ako Evanđelja ne naviještam!” On to provodi besplatno i postao je svima sve, sebe učini “slugom svima”. Evanđelje je naviještaj radosti svima, posebno slabima i nemoćnima.

Evanđelje nam donosi četiri sažetka: ozdravljenje Petrove punice; ozdravljenje uvečer, kad prestane subotnji počinak, velikog broja bolesnika; Isusa ujutro traži narod sa svojim bolesnicima i radi njih; proširuje propovijedanje na svu Galileju.

Isus je došao da izliječi naše bolesti i oslobodi nas od grijeha. Spasiteljsko Isusovo djelovanje u biti je spasenje od grijeha. Tome smjera Isusova

muka i smrt i uskrsnuće. Ali i spasenje od posljedica grijeha, što su bolesti, tjelesne i duhovne boli, nevolje, smrt, i koje su od bitne važnosti za čovjeka. Isus naviješta Kraljevstvo, oslobađa od grijeha i iscjeljuje boli i patnje. Isusovo spasenje zahvaća čovjeka u svoj cjelini: tijelo, duh i duša. Novi vid Isusova čudotvornog djelovanja je upravo u tome što zahvaća čovjekov duh zbog kojega upravo trpljenje tjera čovjeka u očajanje, jer razara čitavu osobnost. Postajemo sve više svjesni da je duševna bol sa svojim tragičnim posljedicama opasnija od fizičke boli.

Isus je svoju spasiteljsku moć predao učenicima, Crkvi. Crkva nastavlja Isusovo djelo: oprašta grijeha, ali i liječi posljedice grijeha, bolesti i patnje, posebno duševne patnje i unosi mir i spasenje u stvarnost koju Bog preobražava.

Svaki kršćanin pozvan je da misli na bolesnike, da im pristupa s ljubavlju, da im služi što se pretvara u služenju Kristu. Da im ublažimo boli i da se ne osjećaju kao napušteni, osamljeni. Bolest i grijeh su dvije stvarnosti u životu.

Krist je došao da nas spasi od grijeha ali i od posljedica grijeha. Bolesniku moramo pružiti duhovnu pomoć, da oslobodivši se grijeha, prihvaća bolest kao Božji blagoslov, suobliči se s Kristom ranjenim za naše spasenje i dođe do slave.

(Preuzeo s www.veritas.hr)

Obavijest

- 9. veljače 2012. **misa četvrtkom u 11 sati** u Petrinjskoj 20